

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

NACRT

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU**

Zagreb, lipanj 2018.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15) članak 4. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Članove Vijeća iz reda sudaca čine:

- dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske
- jedan sudac visokih sudova
- tri suca županijskog suda
- jedan sudac prvostupanjskih sudova.“

Članak 2.

U članku 4.a riječi: „50%“ zamjenjuju se riječima: „20%“.

Članak 3.

U članku 7. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Povjerenstvo ima pet članova, od kojih se dva imenuju iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a tri iz reda sudaca visokih sudova.

(2) Povjerenstvo imenuje Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koju čine svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, uz sudjelovanje po dva predstavnika svakog visokog suda te po jednog predstavnika svakoga županijskog suda (u daljnjem tekstu: Proširena opća sjednica).“

U stavku 3. riječi: „Proširena opća sjednica“ zamjenjuju se riječju: „Povjerenstvo“.

Članak 4.

U članku 8. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Način rada kandidacijskih odbora i postupak kandidiranja propisat će se Poslovníkom o radu kandidacijskih odbora kojeg donosi Povjerenstvo.“

Članak 5.

U članku 9. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Po jedan kandidacijski odbor imenuje se za Vrhovni sud Republike Hrvatske, za visoke sudove i za prvostupanjske sudove, a tri kandidacijska odbora za županijske sudove.

(2) Kandidacijski odbor Vrhovnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Vrhovni sud Republike Hrvatske.“

Iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3., 4. i 5. koji glase:

„(3) Kandidacijski odbor visokih sudova nadležan je za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Visoki upravni sud Republike Hrvatske, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske i Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

(4) Kandidacijski odbori županijskih sudova nadležni su za:

- Županijski sud u Sisku, Županijski sud u Velikoj Gorici i Županijski sud u Zagrebu
- Županijski sud u Dubrovniku, Županijski sud u Puli-Pola, Županijski sud u Rijeci, Županijski sud u Splitu, Županijski sud u Šibeniku i Županijski sud u Zadru
- Županijski sud u Bjelovaru, Županijski sud u Karlovcu, Županijski sud u Osijeku, Županijski sud u Slavonskom Brodu, Županijski sud u Varaždinu i Županijski sud u Vukovaru.

(5) Kandidacijski odbor prvostupanjskih sudova nadležan je za sve općinske, trgovačke i upravne sudove u Republici Hrvatskoj.“

Dosadašnji stavci 3., 4., 5., 6. i 7. postaju stavci 6., 7., 8., 9. i 10.

Članak 6.

U članku 12. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Kandidat za člana Vijeća ne može biti sudac kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna.“

Članak 7.

U članku 14. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnih županijskih sudova iz članka 9. stavka 3. ovoga Zakona. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca županijskog suda.

(3) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova podnose se kandidacijskom odboru prvostupanjskih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša sudačku dužnost.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske i Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru visokih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca visokih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca pojedinog visokog suda.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 8.

U članku 15. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za kandidate iz reda sudaca prvostupanjskih sudova glasuju svi suci prvostupanjskih sudova, za kandidate iz reda sudaca županijskih sudova glasuju suci županijskih sudova iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda sudaca visokih sudova glasuju svi suci visokih sudova te za kandidate iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske glasuju svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“.

Članak 9.

U članku 16. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Povjerenstvo utvrđuje listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca visokih sudova, tri liste kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova i listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova.“.

Stavci 4., 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„(4) Liste kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova na području pojedinog kandidacijskog odbora.

(5) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.

(6) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca visokih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.“.

Članak 10.

U članku 17. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za kandidate iz reda sudaca prvostupanjskih sudova glasuju svi suci prvostupanjskih sudova, za kandidate iz reda sudaca županijskih sudova glasuju suci županijskih sudova iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda sudaca visokih sudova glasuju svi suci visokih sudova te za kandidate iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske glasuju svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“.

Članak 11.

U članku 28. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske izabrana su dva kandidata s najvećim brojem glasova, a za članove vijeća iz redova sudaca visokih, županijskih i prvostupanjskih sudova oni kandidati koji su na svakoj listi dobili najveći broj glasova.“.

Članak 12.

U članku 42. stavku 1. iza podstavka 9. dodaje se novi podstavak 10. koji glasi:

„- davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje sudačke dužnosti“.

Dosadašnji podstavak 10. postaje podstavak 11.

U stavku 2. točka 3. mijenja se i glasi:

„3) u odnosu skrbnika, štíćenika, posvojitelja i posvojenika.“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Kandidat u postupku pred Vijećem može tražiti izuzeće njegovog člana ako smatra da postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u navedenom postupku.“.

Članak 13.

U članku 44. ispred riječi: „Vijeće“ stavlja se oznaka stavka: „(1)“ i dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Odluke i akti Vijeća objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća.“.

(3) Razgovori s kandidatima u postupcima imenovanja i premještaja sudaca mogu se snimati audiovizualnim uređajima te se snimke nakon donošenja odluka mogu objaviti na mrežnoj stranici Vijeća.“.

Članak 14.

U članku 45. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Unutarnje ustrojstvo i druga pitanja od značaja za organizaciju rada Vijeća propisuju se Pravilnikom o unutarnjem redu Vijeća, koji donosi predsjednik Vijeća uz prethodnu suglasnost Ministarstva pravosuđa.“.

Članak 15.

U članku 46. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Tajnik Vijeća ima položaj načelnika sektora u ministarstvu.“.

Članak 16.

U članku 47. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Vijeće donosi poslovnik o radu kojim se uređuje način rada Vijeća.“.

Članak 17.

Članci 48. i 49. brišu se.

Članak 18.

U članku 51. stavku 2. riječ: „prekršajnog“ i zarez brišu se, a iza riječi: „dužnosnike“ dodaju se riječi: „odnosno koja već obnaša pravosudnu dužnost“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za suca županijskog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje deset godina.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Za suca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje dvanaest godina.“.

Dosadašnji stavak 4 . postaje stavak 5.

Članak 19.

U članku 52. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Predsjednik suda dužan je izvijestiti Ministarstvo pravosuđa o broju sudaca koji ispunjavaju uvjete za mirovinu u iduće dvije kalendarske godine te o potrebi popunjavanja sudačkih mjesta koja će se uprazniti, vodeći računa o radnoj opterećenosti suda.“.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 20.

Članak 54. briše se.

Članak 21.

Iza članka 54. dodaje se članak 54.a koji glasi:

„Članak 54.a

Postupak imenovanja sudaca mora se dovršiti u roku od šest mjeseci od dana objave oglasa o slobodnim sudačkim mjestima.“.

Članak 22.

Članak 55. mijenja se i glasi:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca u županijskim i visokim sudovima, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Ocjenom obnašanja dužnosti može se ostvariti najviše 150 bodova.

(3) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(4) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.

(5) Na razgovoru iz stavka 4. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojoj mrežnoj stranici. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova. “.

Članak 23.

U članku 55.a stavci 1. do 8. mijenjaju se i glase:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne ili više pisanih radnji.

(3) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno rezultata pisane provjere znanja Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga Zakona kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(7) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i na razgovoru, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojoj mrežnoj stranici. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili

najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od deset bodova.

(8) Vijeće donosi Pravila o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 2. ovoga članka te načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 6. ovoga članka.“.

Članak 24.

U članku 56. stavci 1. do 7. mijenjaju se i glase:

„(1) Kada Vijeće za suca općinskog, trgovačkog ili upravnog suda imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.

(2) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom koji se izračunava na način da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu, podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(3) Kada u postupku imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih ili upravnih sudova sudjeluje osoba koja već obnaša pravosudnu dužnost, ocjena obnašanja dužnosti množi se s koeficijentom dva.

(4) Na temelju završnih ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike odnosno ocjene obnašanja dužnosti iz stavka 3. ovoga članka Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(5) Na razgovor pred Vijećem pozivaju se kandidati prema utvrđenom redoslijedu iz stavka 4. ovog članka. Kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidati na razgovoru mogu ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog završnom ocjenom odnosno ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od deset bodova.

(7) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate iz stavka 6. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti. Pravila o sadržaju psihološkog testiranja donosi Vijeće. Za suca se ne može imenovati kandidat koji ne zadovolji na psihološkom testiranju.“.

Članak 25.

U članku 56.a iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Ako je prema utvrđenom redosljedu iz članka 55. stavka 6., članka 55.a stavka 7. i članka 56. stavka 6. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova te ako je za suca Vijeće imenovalo kandidata koji nije ostvario najveći broj bodova, Vijeće će u odluci o imenovanju posebno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu u odnosu na kandidate s istim odnosno većim brojem bodova.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 26.

Iza članka 59. dodaje se članak 59.a koji glasi:

„Članak 59.a

Ako je protiv odluke o imenovanju suca podnesena ustavna tužba Ustavnom sudu Republike Hrvatske, imenovani sudac ne može položiti prisegu niti stupiti na dužnost dok Ustavni sud Republike Hrvatske ne odluči o ustavnoj tužbi.“.

Članak 27.

U članku 60. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Državno sudbeno vijeće će prilikom donošenja odluka iz stavka 1. ovog članka uzeti u obzir iskazan interes sudaca, mjesto rada sudaca te duljinu obnašanja sudačke dužnosti i vrstu predmeta u kojima sude.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 28.

U članku 61. stavku 5. iza riječi: „pravo na“ dodaju se riječi: „plaću koja je za njega povoljnija“,.

Članak 29.

U članku 62. stavku 2. u točki 8. iza riječi: „dužnosti“ umjesto točke stavlja se zarez i dodaje točka 9. koja glasi:

„9. povreda propisa o zaštiti osobnih podataka“.

U stavku 3. točki 3. riječi: „bitno ispod broja“ zamjenjuju se riječima: „manje od 80 %“.

U točki 4. riječ: „bitno“ briše se.

Članak 30.

U članku 80. stavku 2. druga rečenica mijenja se i glasi:

„Nitko ne može biti imenovan na dužnost predsjednika suda u sudu istog stupnja i vrste više od dva puta.“.

Stavak 4. briše se.

Članak 31.

U članku 81. stavku 1. riječi: „tri mjeseca“ zamjenjuju se riječima: „šest mjeseci“.

Članak 32.

U članku 83. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Mišljenje o kandidatima za predsjednika suda i njihovim programima rada zatražit će se od predsjednika neposredno višeg suda i predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koji su ga dužni dati u roku od 30 dana.“.

Članak 33.

Članak 87. mijenja se i glasi:

„(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).

(2) Ako je tijekom godine došlo do bitne promjene u imovini suca i osoba iz stavka 1. ovoga članka, sudac je dužan najkasnije do 1. ožujka sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.“.

Članak 34.

Članak 88. mijenja se i glasi:

„(1) Podaci o imovini suca obuhvaćaju podatke o naslijeđenoj imovini i podatke o stečenoj imovini suca i osoba iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Podaci o naslijeđenoj imovini obuhvaćaju podatke o vrsti i ukupnoj vrijednosti nasljedstva te podatke od koga je nasljedstvo naslijeđeno.

(3) Podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju podatke o:

- nekretninama stečenim kupoprodajom, zamjenom, darovanjem, unošenjem i izuzimanjem nekretnina iz trgovačkog društva, stečenim u postupku likvidacije ili stečaja, stečenim na temelju odluka suda ili drugog tijela, povratom imovine stečene u postupku denacionalizacije te na drugi način stečenim nekretninama od drugih osoba
- pokretninama veće vrijednosti
- poslovnim udjelima i dionicama u trgovačkim društvima
- udjelima o vlasništvu drugih poslovnih subjekata
- novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto plaće suca
- dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama
- dohotku od nesamostalnog rada, dohotku od imovine i imovinskih prava, dohotku od kapitala, dohotku od osiguranja i drugom dohotku
- primicima koji se ne smatraju dohotkom i primicima na koje se ne plaća porez na dohodak.

(4) Pod pokretninama veće vrijednosti iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podrazumijevaju se vozila, plovila, zrakoplovi, radni strojevi, lovačko oružje, umjetnine, nakit, drugi predmeti osobne uporabne vrijednosti, vrijednosni papiri, životinje i druge stečene pokretnine pojedinačne vrijednosti veće od 30.000,00 kuna, osim predmeta kućanstva i odjevnih predmeta.“.

Članak 35.

Iza članka 88. dodaju se članci 88.a i 88.b koji glase:

„Članak 88.a

(1) Izvješće o imovini suca podnosi se u elektroničkom obliku. Sadržaj obrasca izvješća o imovini suca i način njegovog podnošenja Vijeće uređuje pravilima.

(2) Podaci o imovini suca iz članka 88. ovoga Zakona su javni i objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća. Ne objavljuju se podaci zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka.

Članak 88.b

(1) Vijeće vodi evidenciju izvješća o imovini suca i kontrolira podatke o njegovoj imovini.

(2) Nakon primitka izvješća te dopune izvješća o imovini suca Vijeće će od Porezne uprave Ministarstva financija i drugih tijela pribaviti podatke kojima raspolažu o njegovoj imovini i usporediti ih s podacima u izvješću o imovini.

(3) Ako za imovinu koju je sudac naveo u izvješću nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Vijeće će zatražiti od suca pisano očitovanje.

(4) Ako se podaci u izvješću o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 2. ovoga članka razlikuju od podataka koje je sudac naveo u izvješću, Vijeće će o tome obavijestiti predsjednika suda u kojemu sudac obnaša dužnost i predsjednika neposredno višeg suda radi podnošenja zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka.

(5) Ako se iz očitovanja suca utvrdi nesrazmjer vrijednosti i načina stjecanja imovine suca, Vijeće će o tome obavijestiti Poreznu upravu Ministarstva financija.“.

Prijelazne i završne odredbe

Članak 36.

Ograničenje mandata iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na sve osobe koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona obnašale dužnost predsjednika suda.

Članak 37.

Postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15).

Članak 38.

Poslovnik iz članka 4. ovoga Zakona Povjerenstvo će donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Pravilnik iz članka 14. ovoga Zakona Vijeće će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Poslovnik iz članka 16. ovoga Zakona Vijeće će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Pravila iz članka 23., 24. i 35. ovoga Zakona Vijeće će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 39.

Suci su dužni podnijeti izvješća o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sukladno odredbama ovog Zakona u roku od tri mjeseca od donošenja pravila iz članka 35. ovog Zakona.

Članak 40.

Na prvim izborima za članove Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona sudjeluju i suci prekršajnih sudova.

Članak 41.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. rujna 2018. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Važeći Zakon o Državnom sudbenom vijeću donesen je 2010. godine (Narodne novine, broj 116/10) te je nakon toga u 2011., 2013. i 2015. godine mijenjan ukupno pet puta.

Novim izmjenama ovog Zakona pristupa se prvenstveno radi otklona utvrđenih nedostataka u njegovog primjeni koje se negativno odražavaju na učinkovitost rada Državnog sudbenog vijeća, a kroz dugotrajnost postupaka imenovanja sudaca i na učinkovitost rada samih sudova.

Predloženim se izmjenama nastoji otkloniti neravnomjerna teritorijalna zastupljenost sudaca u Vijeću, prema kojoj prednost u izboru članova Vijeća uvijek ostvaruju suci najvećih sudova.

S obzirom da Državno sudbeno vijeće prema Ustavu Republike Hrvatske osigurava samostalnost i neovisnost sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj, zakonom se precizira i jača objektivno i nepristrano donošenje odluka iz djelokruga Vijeća, a prvenstveno odluka o imenovanju sudaca. Provedbu navedenih postupaka potrebno je dodatno ubrzati jasnijim planiranjem popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta te propisivanjem najduljeg trajanja ovih postupaka.

Nadalje, radi jačanja odgovornosti sudaca predlažu se promjene vezane uz izvansudske aktivnosti sudaca, uvođenje veće transparentnosti u sustavu imovinskih kartica sudaca te preciziranje propisanih stegovnih djela, a radi daljnjeg jačanja profesionalizma predlaže se propisivanje strožih uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova.

U cilju daljnjeg jačanja neovisnosti pravosuđa predlaže se izostavljanje obveze ministra pravosuđa na davanje mišljenja o kandidatima za predsjednika suda.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Glavni ciljevi predloženih izmjena i dopuna Zakona o Državnom sudbenom vijeću su povećanje učinkovitosti i transparentnosti u radu Vijeća, ubrzanje i objektivizacija postupaka imenovanja i napredovanja sudaca.

U skladu s glavnim ciljem ovoga Prijedloga zakona kao najbitniji prijedlozi izdvajaju se:

- izmjena odredbi o sastavu članova Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca (sedam članova) u cilju osiguranja ravnomjernije teritorijalne zastupljenosti članova Vijeća
- prilagodba odredaba o imenovanju članova Vijeća iz reda sudaca novom ustroju mreže sudova, prema kojem prekršajni sudovi više neće postojati, te propisivanje uvjeta najmanjeg sudačkog staža od pet godina u sudu određene vrste i stupnja za kandidiranje za člana Vijeća kako bi se osigurala veća kvaliteta rada Vijeća
- korekcija oslobođenja od sudačke dužnosti za članove Vijeća s obzirom na njegov stvarni angažman u radu Vijeća

- nova ovlast Vijeća za odlučivanje o davanju odobrenja sucima da uz sudačku dužnost obavljaju druge poslove i službe radi stvaranja ujednačene prakse u davanju navedenih odobrenja koja su do sada bila u nadležnosti predsjednika suda
- stroži uvjeti za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova (10 odnosno 12 umjesto 8 godina obnašanja dužnosti)
- ubrzanje postupaka imenovanja sudaca uvođenjem obveze obavještanja o sucima koji ispunjavaju uvjete za mirovinu radi pravovremenog planiranja slobodnih sudačkih mjesta i objave oglasa za njihovo popunjavanje godinu dana unaprijed te definiranje najdužeg trajanja postupka imenovanja
- radi transparentnijeg i objektivnijeg postupka imenovanja sudaca uvodi se bodovni prag za pozivanje na razgovor pred Vijećem, smanjuje se broj bodova koji se mogu ostvariti na razgovoru pred Vijećem, propisuje se bitan sadržaj razgovora pred Vijećem te obveza Vijeća da suce imenuje između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova te na obrazlaganje odluke o imenovanju sudaca, kao i mogućnost snimanja i objave razgovora s kandidatima u postupcima imenovanja i premještaja sudaca audiovizualnim uređajima
- uvođenje novog stegovnog djela (povreda propisa o zaštiti osobnih podataka) i preciziranje postojećeg stegovnog djela neurednog obnašanja dužnosti – umjesto dosadašnjeg bitnog odstupanja od neispunjenja sudačke obveze predlaže se definirati kao stegovno djelo donošenje manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca u jednogodišnjem razdoblju bez opravdanog razloga
- izostavljanje obveze ministra pravosuđa za davanje mišljenja o kandidatima za predsjednika suda u cilju daljnjeg jačanja samostalnosti i neovisnosti sudbene vlasti
- uređenje sustava podnošenja, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca prema Zakonu o sprječavanju sukoba interesa.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom mijenja se sastav Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca radi osiguravanja ravnomjernije teritorijalne zastupljenosti članova Vijeća, i to na način da umjesto dosadašnja dva suca županijskih sudova članove Vijeća čine tri suca županijskih sudova, a umjesto dosadašnja dva suca općinskih sudova bira se jedan član Vijeća iz reda sudaca prvostupanjskih sudova te umjesto jednog člana Vijeća iz reda specijaliziranih sudova bira se jedan član iz reda visokih sudova.

Uz članak 2.

Ovim člankom mijenja se umanjenje obveze u obavljanju sudačke dužnosti članovima Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca koji ne obnašaju dužnost predsjednika Vijeća na način da im se propisuje umanjenje od 20 % umjesto dosadašnjih 50 %.

Uz članak 3.

Ovim člankom se utvrđuje sastav i nadležnost za imenovanje Povjerenstva za izbor članova Vijeća te se ispravlja pogreška u važećem tekstu zakona u navođenju naziva tijela u stavku 3. ovog članka jer se isti odnosi na Povjerenstvo, a ne Proširenu opću sjednicu.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisano je da će se način rada kandidacijskih odbora i postupak kandidiranja urediti Poslovníkom o radu kandidacijskih odbora kojeg donosi Povjerenstvo.

Uz članak 5.

Ovim člankom određuje se nadležnost kandidacijskih odbora za Vrhovni sud Republike Hrvatske, visoke, županijske i prvostupanjske sudove, vezano uz predloženu izmjenu sastava članova Vijeća, a imajući u vidu i druge predložene zakonodavne izmjene zbog provedbe spajanja općinskih i prekršajnih sudova.

Uz članak 6.

Ovaj članak je nomotehnički uređen te usklađen s terminologijom Zakona o Državnom sudbenom vijeću koja se odnosi na stegovne sankcije. Za člana Vijeća ne može se kandidirati sudac kojemu je u protekle četiri godine izrečena stegovna kazna.

Uz članak 7.

Ovim člankom se razrađuje postupak kandidiranja za članove Vijeća iz reda prvostupanjskih sudaca i reda županijskih sudaca te iz reda sudaca visokih sudova kako je već prethodno opisano. Ujedno se propisuje i dodatni uvjet za kandidate za člana Vijeća od najmanje pet godina obnašanja dužnosti u sudu određene vrste i stupnja iz kojeg se bira član Vijeća, kako bi se osiguralo da predstavnici pojedine vrste i stupnja sudova u Vijeću budu suci koji određeno duže vrijeme sude na pojedinoj razini, što podrazumijeva i poznavanje drugih sudaca te vrste suda i njihovog rada.

Uz članak 8.

Ovim člankom uređuje se i precizira način glasovanja za kandidate za članove Vijeća u skladu s izmjenama odredaba Zakona o Državnom sudbenom vijeću o kandidacijskim odborima i sastavu Vijeća, a imajući u vidu prethodno navedene predložene izmjene načina kandidiranja sudaca.

Uz članak 9.

Ovim člankom uređuje se i precizira broj kandidata koji može biti na pojedinoj listi kandidacijskog odbora, a u uzimajući u obzir ostvareni broj glasova. S obzirom na predložene izmjene načina kandidiranja i u odnosu na važeći tekst ovoga članka nastoji se na liste uvrstiti približno isti broj kandidata.

Uz članak 10.

Ovim člankom uređuje se pravo glasovanja za kandidate za članove Vijeće na pojedinoj listi u odnosu na utvrđene liste kandidata.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisuje se da su kandidati koji su dobili najveći broj glasova na pojedinoj listi izabrani za članove Vijeća.

Uz članak 12.

Ovim člankom u stavku 1. daje se ovlast Vijeću za odlučivanje o davanju odobrenja sucima da uz sudačku dužnost obavljaju druge poslove i službe radi stvaranja ujednačene prakse u davanju navedenih odobrenja koja su do sada bila u nadležnosti predsjednika sudova odnosno predsjednika neposredno viših sudova, a koja je izmjena predložena i u Zakonu o sudovima. U stavku 2. ovoga članka, u kontekstu definiranja kruga osoba s kojima se odnos za članove Vijeća definira kao ugrožavanje njihove nepristranosti po zakonu, radi usklađenja s drugim propisima brisane su riječi: „hranitelja, hranjenika, smještene osobe ili udomitelja“. Također se propisuje mogućnost da kandidat u postupku pred Vijećem traži izuzeće člana Vijeća ako smatra da postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u tom postupku.

Uz članak 13.

Ovim člankom, u cilju osiguranja što transparentnijeg rada Vijeća, propisano je da se odluke i akti Vijeća objavljuju na njegovoj mrežnoj stranici te da se razgovori s kandidatima u postupcima imenovanja i premještaja sudaca mogu snimati audiovizualnim uređajima, a snimke objaviti na mrežnoj stranici Vijeća nakon donošenja odluka.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisano je da se unutarne ustrojstvo i druga pitanja važna za organizaciju rada Vijeća uređuju Pravilnikom o unutarnjem redu Vijeća, koji donosi predsjednik Vijeća uz prethodnu suglasnost Ministarstva pravosuđa.

Uz članak 15.

Ovim člankom uređuje se položaj tajnika Vijeća. Pripadajuća odredba je iz prethodnog članka premještena u ovaj članak.

Uz članak 16.

Ovaj članak izmijenjen je na način da je brisan dio rečenice koji se odnosi na uređenje unutarnjeg ustrojstva i načina rada tajništva i njegovih službi poslovníkom jer je navedeno propisano prethodnim odredbama, a poslovníkom se propisuje isključivo način rada određenog tijela.

Uz članak 17.

Ovim člankom brišu se odredbe članaka 48. i 49. s obzirom da su njima bili propisani uvjeti za imenovanje sudaca koji su vrijedili za do 31. prosinca 2012. godine.

Uz članak 18.

Ovaj članak izmijenjen je radi spajanja prekršajnih s općinskim sudovima brisanjem navoda prekršajnog suda pa se odredba odnosi na ispunjenje uvjeta za imenovanje sudaca općinskog, trgovačkog i upravnog suda. Pored osoba koje sukladno važećem tekstu Zakona ispunjavaju

uvjet završene Državne škole za pravosudne dužnosnike, sukladno pojedinim odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske propisuje se da ovaj uvjet ispunjavaju i osobe koje već obnašaju pravosudnu dužnost. Nadalje, ovim člankom postrožavaju se uvjeti za imenovanje sucem županijskog ili visokog suda na način da se propisuje duži pravosudni staž od deset odnosno dvanaest godina umjesto osam godina u važećem tekstu Zakona, radi povećavanja kvalitete višeg odnosno visokog sudovanja.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisana je obveza predsjednika sudova da pravovremeno izvještavaju Ministarstvo pravosuđa o umirovljenju sudaca te o potrebama popunjavanja upražnjenih mjesta radi osiguranja pravovremenog i učinkovitog planiranja popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta.

Uz članak 20.

Tekst važećeg članka 54. Zakona briše se s obzirom da je njime bio propisan postupak imenovanja sudaca koji je vrijedio za razdoblje do 31. prosinca 2012. godine.

Uz članak 21.

Ovim člankom propisuje se najdulje trajanje postupka imenovanja sudaca od šest mjeseci, sa svrhom ubrzanja provedbe ovih postupaka.

Uz članke 22. - 23.

Predloženim člancima propisuje se postupak imenovanja pravosudnih dužnosnika za suce, u kojem se postupku u obzir uzima razgovor pred Vijećem te ocjena obnašanja dužnosti odnosno rezultat pisane provjere znanja za kandidate za suce Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji nisu pravosudni dužnosnici. Na temelju navedenih kriterija utvrđuje se redoslijed kandidata te vrši imenovanje kandidata koji ostvaruju najveći broj bodova. Radi objektivizacije i jačanja transparentnosti postupka imenovanja propisan je sadržaj i način vođenja razgovora s kandidatima te je propisano da će Vijeće imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova.

Uz članak 24.

Ovim člankom propisuje se postupak imenovanja za suce prvostupanjskih sudova iz reda kandidata koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a u kojem se postupku u obzir uzima završna ocjena u Školi te razgovor pred Vijećem. Člankom se propisuju i mehanizmi izjednačavanja vrednovanja završnih ocjena postignutih temeljem različitih mjerila. Propisana je i mogućnost da u ovom postupku imenovanja sudjeluju i osobe koje već obnašaju pravosudnu dužnost, u kom se slučaju u obzir uzima njihova ocjena obnašanja dužnosti pomnožena s koeficijentom dva kako bi se po broju bodova izjednačila sa završnom ocjenom u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, te razgovor pred Vijećem. Na temelju navedenih kriterija utvrđuje se redoslijed kandidata te vrši imenovanje kandidata koji ostvaruju najveći broj bodova. Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike prije imenovanja provodi se psihološko testiranje i sigurnosna provjera, a za suca

se ne može imenovati kandidat koji ne zadovolji na psihološkom testiranju i kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka. Radi objektivizacije i jačanja transparentnosti postupka imenovanja propisan je sadržaj i način vođenja razgovora s kandidatima te je propisano da će Vijeće imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova.

Uz članak 25.

Ovim člankom Vijeću je posebno propisana obveza obrazlaganja odluke odnosno razloga zbog kojih je određen kandidat imenovan za suca. Posebno se propisuje situacija u kojoj je prema utvrđenom redoslijedu iz članka 55. stavka 6., članka 55.a stavka 7. i članka 56. stavka 6. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova ili je za suca imenovan kandidat koji nije ostvario najveći broj bodova, u kom je slučaju Vijeće u odluci o imenovanju dužno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu s istim ili manjim brojem bodova.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisuje se odgoda stupanja na dužnost imenovanog suca kada je protiv odluke Vijeća o imenovanju suca podnesena ustavna tužba Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuju se kriteriji donošenja odluka o premještanju sudaca u slučaju ukidanja i preustroja sudova, pri čemu se prvenstveno uvažava volja sudaca, mjesto njihovog rada, duljina obnašanja sudačke dužnosti i vrsta predmeta na kojima suci rade.

Uz članak 28.

Ovim se člankom propisuje da sudac koji se upućuje na rad u drugi sud ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija s ciljem primjerenog nagrađivanja upućenih sudaca za njihov rad u drugom sudu.

Uz članak 29.

Ovim se člankom se kao novo stegovno djelo dodaje povreda propisa o zaštiti osobnih podataka te se preciziraju važeće odredbe o stegovnom djelu neurednog obnašanja sudačke dužnosti na način da se izričito propisuje da je stegovno djelo donošenje manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca u jednogodišnjem razdoblju bez opravdanog razloga. Također se iz opisa primjera neurednog obnašanja dužnosti kada sudac odstupa od propisanog redoslijeda rješavanja predmeta izostavlja riječ: „bitno“, a s obzirom na samu narav ove povrede.

Uz članak 30.

Ovim se člankom precizira propisano ograničenje mandata predsjednika sudova sukladno ovom Zakonu, na način da se izrijekom propisuje primjena ovog ograničenja na osobe koje su ovu dužnost obnašale u sudu određenog stupnja i vrste.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se obveza Vijeća o objavi oglasa o slobodnom mjestu predsjednika suda šest mjeseci prije isteka vremena na koje je imenovan umjesto dosadašnja tri mjeseca. Cilj ove odredbe je pravovremeno provođenje natječaja za imenovanje predsjednika sudova.

Uz članak 32.

Ovim člankom se, u cilju daljnjeg jačanja samostalnosti i neovisnosti sudbene vlasti, iz postupka imenovanja predsjednika sudova izostavlja mišljenje ministra pravosuđa o kandidatima za predsjednika suda.

Uz članke 33. - 35.

Ovim se člancima detaljno propisuje obveza i način podnošenja podataka o imovini sudaca te njihovih bračnih i izvanbračnih drugova, životnih partnera i maloljetne djece Državnom sudbenom vijeću. Odredbe važećeg Zakona o imovinskim karticama sudaca izmijenjene su sukladno odredbama Zakona o sprečavanju sukoba interesa, na koji su način svi dužnosnici, državni i pravosudni, izjednačeni u izvršavanju ove obveze. Člankom se detaljno propisuju podaci koji se unose u izvješća o imovini sudaca, način objave ovih podataka na mrežnoj stranici Vijeća te način vođenja evidencije izvješća i kontrola podnesenih izvješća. U odnosu na tekst važećeg Zakona, odredbe o objavi podataka o imovini sudaca izmijenjene su na način da se svi podaci o imovini sudaca, zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka, javno objavljuju na stranici Vijeća, dok su do sada bili dostupni isključivo na pojedinačni zahtjev koji sadržava svrhu i pravni temelj za korištenje osobnih podataka sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka te vodeći računa o načelu razmjernosti. Navedene izmjene predlažu se radi jačanja transparentnosti i nepristranosti te sprječavanja sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju sudačke dužnosti.

Uz članak 36.

Ovim se člankom propisuje primjena preciziranog ograničenja mandata iz članka 30. stavka 1. ovog Zakona na sve osobe koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona obnašale dužnost predsjednika suda u sudu određenog stupnja i vrste odnosno propisuje povratno djelovanje navedene odredbe. Važećim člankom 80. stavkom 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisano je da predsjednik suda ne može biti imenovan više od dva mandata uzastopce, osim u sudovima s najviše pet sudaca, a stavkom 4. ovog članka da se navedeno ograničenje primjenjuje na imenovanja obavljena nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, broj 57/11). U skladu s namjerom da se obnašanje rukovodećih dužnosti u sudbenoj vlasti za pojedince ograniči na najviše osam godina, u cilju pronalaženja ravnoteže između kontinuiteta i potrebne dinamike u upravljanju sudovima, propisano je da se postavljeno ograničenje, koje je sada precizirano na sudove određenog stupnja i vrste, odnosi i na protekle mandate odnosno na mandate koji su u tijeku u vrijeme stupanja na snagu ovoga Zakona. Bez navedenog ograničenja odnosno bez uračunavanja ranijih mandata pojedine osobe mogle bi dužnost predsjednika sudova obnašati više godina, što bi predstavljalo nedopustivo dugo vrijeme koncentracije

rukovodećih dužnosti u jednoj osobi, a čime bi se u neravnopravan položaj stavile osobe koje će u na ovu dužnost biti imenovane u budućnosti.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisuje se da će se nedovršeni postupci pred Vijećem dovršiti po odredbama zakona koji je bio na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 38.

Ovim člankom se propisuje obveza donošenja podzakonskih akata koji proizlaze iz ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu, osim za poslovnik iz članka 4. ovoga Zakona, za koji se propisuje obveza donošenja u roku od 30 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisuje se vrijeme izvršenja obveze sudaca na podnošenje izvješća o imovini sukladno odredbama ovog Zakona.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuje se da će na prvim izborima za članove Vijeća iz reda prvostupanijskih sudova nakon stupanja na snagu ovog Zakona sudjelovati i suci prekršajnih sudova. S obzirom na planirano spajanje prekršajnih i općinskih sudova i prestanak samostalnog postojanja prekršajnih sudova od 1. siječnja 2019. godine, suci ovih sudova izrijekom se ne spominju u odredbama ovog Zakona o izboru članova Vijeća pa im se na ovaj način omogućava sudjelovanje u prvim izborima nakon stupanja na snagu ovog Zakona.

Uz članak 41.

Ovim člankom propisuje se stupanje ovog Zakona na snagu.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Na 7. sjednici Hrvatski sabor je 16. ožujka 2018. godine donio zaključak da se prihvaća Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću te je primjedbe, prijedloge i mišljenja uputio predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Razlike između rješenja koja se predlažu u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona su sljedeće:

U članku 2. Prijedloga zakona bilo je predloženo umanjenje obveze u obavljanju sudačke dužnosti samo predsjedniku Vijeća od 50 % dok se u Konačnom prijedlogu zakona zadržava važeće umanjenje predsjedniku Vijeća od 75 %, a ostalim članovima Vijeća iz reda sudaca propisuje se umanjenje od 20 % umjesto važećeg umanjenja od 50 %. Korekcija se predlaže prema naknadno provedenim konzultacijama s Državnim sudbenim vijećem i nastavno na primjedbe iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru.

Tekst članka 3. Prijedloga zakona nije sadržan u Konačnom prijedlogu zakona jer se sukladno danim primjedbama u raspravi u Hrvatskome saboru izostavlja ograničenje uzastopnog mandata članova Državnog sudbenog vijeća, iz kojeg razloga nema potrebe izmjene članka 5. Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona izmijenjene su i odredbe članka 7. stavka 1. i 2. važećeg Zakona, a s obzirom da je nakon provedene rasprave u Hrvatskome saboru Konačnim prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima, koji je u proceduri istodobno s ovim Konačnim prijedlogom zakona, predviđeno ustanovljavanje Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, pa je pri izmjeni odredaba članka 7. Zakona o Državnom sudbenom vijeću umjesto pojedinačnog navođenja tri trenutno ustanovljena visoka suda upotrijebljen skupni izraz koji se odnosi na sve visoke sudove.

Zbog predviđenog ustanovljavanja Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske u člancima 5., 7. i 18. Konačnog prijedloga zakona naveden je ovaj sud.

U članku 9. Konačnog prijedloga zakona radi ujednačavanja broja kandidata na svim listama, kao najveći broj kandidata na listama za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova umjesto 5 propisan je broj od 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova na području svakog kandidacijskog odbora.

U članku 13. Konačnog prijedloga zakona u skladu s odredbama propisa o pravu na pristup informacijama te radi daljnjeg jačanja transparentnosti u radu Vijeća propisano je da se, pored odluka, i svi akti Vijeća objavljuju na njegovoj mrežnoj stranici. Također je prema danim primjedbama u raspravi u Hrvatskome saboru propisano i da se razgovori s kandidatima u postupcima imenovanja i premještanja sudaca mogu snimati audiovizualnim uređajima te da se navedene snimke nakon donošenja odluka mogu objaviti na mrežnoj stranici Vijeća.

U članku 18. Konačnog prijedloga zakona dodatno se postrožavaju uvjeti za imenovanje sudaca visokih sudova na način da se propisuje duži pravosudni staž od dvanaest godina umjesto deset godina predloženih Prijedlogom zakona, a sve radi povećavanja kvalitete visokog sudovanja.

U članku 23. Konačnog prijedloga zakona iz odredbe kojom se mijenja članak 56. stavak 5. Zakona o Državnom sudbenom vijeću, prema prihvaćenoj primjedbi Udruge hrvatskih

sudskih savjetnika i vježbenika, izostavlja se ograničenje broja kandidata koji mogu pristupiti razgovoru s članovima Vijeća. Dana primjedba uvažena je s obzirom da važeći Zakon o Pravosudnoj akademiji kojim je propisano polaganje završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, a čiji je rezultat, pored razgovora pred Vijećem, jedna od komponenti postupka imenovanja sudaca, ne diferencira kandidate po uspješnosti, već određuje da su svi kandidati koji ostvare 225 bodova položili završni ispit. Završni ispit ne može se ponovno polagati, a s obzirom da je velik broj sudskih savjetnika i drugih kandidata za suce ovaj ispit već položio bez da im je bilo poznata mogućnost uvođenja ovog ograničenja, rješenje iz Prijedloga zakona bilo bi prema njima diskriminatorno u odnosu na kandidate koji će u budućnosti pristupiti polaganju ovog ispita.

Zbog primjedbi o nekompatibilnosti predloženih kriterija donošenja odluke Vijeća o imenovanju sudaca s odlukama i izraženim pravnim shvaćanjima Ustavnog suda Republike Hrvatske iznesenih u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora u člancima 22., 23. i 24. Konačnog prijedloga zakona propisano je da će Vijeće imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova. Također je posebno propisana obveza Vijeća da obrazloži odluku o imenovanju kandidata koji nisu ostvarili najveći broj bodova.

Tekst članka 27. Konačnog prijedloga zakona nije bio sadržan u Prijedlogu zakona i dodan je nakon provedene rasprave u Hrvatskome saboru i rasprave s članovima nadležne radne skupine, radi utvrđivanja polazišnih kriterija za donošenje odluke Vijeća o premještanju sudaca u slučajevima ukidanja ili preustroja sudaca.

U članku 29. Konačnog prijedloga zakona, također nakon provedene rasprave u Hrvatskome saboru i rasprave s članovima nadležne radne skupine, izostavljena je kvalitativna komponenta stegovnog djela neurednog obnašanja sudačke dužnosti zbog neispunjenja obveze propisane Okvirnim mjerilima za rad sudaca, a s obzirom na ukazane poteškoće u provedbi i nejednakosti položaja sudaca sudova različite vrste i stupnja u njezinoj primjeni. Ujedno je navedenim člankom kao novo stegovno djelo propisana i povreda propisa o zaštiti osobnih podataka, a sukladno Uredbi (EU) 2016/679 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) i Direktivi (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP. Ujedno je izostavljeno stegovno djelo obveze stručnog usavršavanja sudaca iz Prijedloga zakona, a s obzirom da njihovo sudjelovanje ovisi o suglasnosti predsjednika suda i raspoloživosti kapaciteta Pravosudne akademije.

U članku 30. Konačnog prijedloga zakona precizirana je postojeća odredba o ograničenju mandata predsjednika sudova, na način da se propisuje da se nemogućnost imenovanja

predsjednika sudova više od dva puta odnosi na osobe koje su ovu dužnost prethodno obnašale isključivo u sudovima istog stupnja i vrste. Zbog suštinski novog ograničenja mandata njegov je vremenski doseg posebno propisan u prijelaznim i završnim odredbama Konačnog prijedloga zakona, iz kojeg je razloga u tekstu ovog članka Konačnog prijedloga zakona predloženo i brisanje članka 80. stavka 4. Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Tekst Konačnog prijedloga zakona doraden je u odnosu na tekst Prijedloga zakona prema danim nomotehničkim primjedbama Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora razdvajanjem teksta članka 33. Prijedloga zakona u tri nova članka Konačnog prijedloga zakona (članci 33. – 35.) te je izrijekom propisano da se izvješća o imovini sudaca podnose u elektroničkom obliku.

U članku 36. Konačnog prijedloga zakona izostavljeno je propisivanje dosega ograničenja mandata članova Državnog sudbenog vijeća, a s obzirom da je navedeno ograničenje izostavljeno iz teksta Konačnog prijedloga zakona, te je, s obzirom na novo propisano ograničenje mandata predsjednika sudova propisana primjena i doseg ove norme, za koju je zbog njezinog povratnog djelovanja dano i posebno obrazloženje.

U članku 39. Konačnog prijedloga zakona posebno je propisana obveza sudaca na podnošenje izvješća o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sukladno izmjenama predloženim u tekstu Prijedloga zakona i Konačnog prijedloga zakona, a koja je odredba omaškom bila izostavljena iz teksta Prijedloga zakona.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

Sve upućene primjedbe, prijedlozi i mišljenja su razmotreni, a nisu prihvaćeni:

- primjedbe o nadzastupljenosti sudaca županijskih sudova u sastavu Vijeća i podzastupljenosti sudaca prvostupanjskih sudova, koje su iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru, nisu prihvaćene jer Vijeće nije tijelo u kojem bi bilo potrebno osigurati ravnomjernu zastupljenost sudaca sudova određenog stupnja prema njihovom ukupnom broju. Kao što je već obrazloženo, povećanje broja članova Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova predloženo je radi rješavanja važnijeg pitanja neravnomjerne teritorijalne zastupljenosti sudova u Vijeću.
- primjedbe iznesene u raspravi u Hrvatskome saboru o potrebi profesionalizacije Vijeća nisu prihvaćene jer nisu posebno argumentirane, a predloženim se izmjenama Zakona o Državnom sudbenom vijeću nastoji potaknuti veća učinkovitost rada ovog Vijeća. Pored navedenog, profesionalizacija Vijeća bila bi moguća samo u odnosu na njegove članove iz reda sudaca, a postoje i brojne zamjerke sustavima profesionaliziranih vijeća, od kojih se

kao najveća uzima ona distanciranja od obnašanja sudačke dužnosti uslijed posljedično nužnog mirovanja sudačke dužnosti sudaca koji su članovi takvih vijeća.

- primjedbe o potrebi izmjena broja i sastava članova Vijeća iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru nisu prihvaćene jer je navedeno propisano Ustavom Republike Hrvatske.
- primjedbe o nepotrebnoj objavi izvješća o imovini sudaca i nepotrebnom preuzimanju režima Zakona o sprečavanju sukoba interesa koji se odnosi na državne dužnosnike iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru nisu prihvaćene jer se navedeno predlaže radi jačanja transparentnosti i nepristranosti te sprječavanja sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju sudačke dužnosti.
- primjedbe o podnormiranosti sustava izvješća o imovini sudaca iznesene u raspravi u Hrvatskome saboru nisu prihvaćene jer je isti preuzet iz sustava izvješća o imovini državnih dužnosnika, a koji je upravo prepoznat kao primjer dobre prakse i uzet kao predložak propisivanja sustava izvješća o imovini sudaca.
- primjedbe o nesvršishodnosti izostavljanja mišljenja ministra pravosuđa u postupku imenovanja predsjednika sudova iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru nisu prihvaćene jer se izostavljanjem ove odredbe jačaju neovisnost sudbene vlasti i ovlasti Državnog sudbenog vijeća.
- primjedba da povrede Kodeksa sudačke etike treba propisati kao posebno stegovno djelo iznesena u raspravi u Hrvatskome saboru nije prihvaćena, s obzirom da je ovo stegovno djelo 2013. izostavljeno iz Zakona o Državnom sudbenom vijeću zbog prigovora na nedovoljnu određenost i protivnost načelu zakonitosti.
- primjedba o potrebi redefiniranja sustava stegovne odgovornosti sudaca iznesena u raspravi u Hrvatskome saboru nije prihvaćena jer je načelne naravi i nije precizirana.
- primjedba o potrebi smanjenja broja bodova koje Vijeće može dodijeliti kandidatima na usmenom razgovoru u postupcima imenovanja sudaca iznesena u raspravi u Hrvatskome saboru nije prihvaćena jer je ovim zakonskim prijedlozima taj broj bodova već umanjen u odnosu na broj bodova koji se može dodijeliti prema važećem Zakonu, a posebno imajući u vidu Ustavom Republike Hrvatske propisan položaj Vijeća kao samostalnog i neovisnog tijela koji svoje odluke donosi na nepristran način, prema kriterijima propisanim zakonom.
- primjedba o potrebi stegovnog sankcioniranja sudaca zbog nastupa zastare iznesena u raspravi u Hrvatskome saboru nije prihvaćena jer nastup zastare ne mora nužno biti rezultat postupanja samog suca, a može biti obuhvaćen stegovnim djelom neurednog obnašanja dužnosti.

VII. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 4.

(1) Vijeće ima jedanaest članova, a čine ga sedam sudaca, dva sveučilišna profesora pravnih znanosti i dva saborska zastupnika od kojih je jedan iz redova oporbe.

(2) Članove Vijeća iz reda sudaca čine:

- dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske,
- dva suca županijskog suda,
- dva suca općinskog suda,
- jedan sudac specijaliziranog suda.

Članak 4.a

Sucima izabranim u Državno sudbeno vijeće umanjuju se obveze u obavljanju sudačke dužnosti, i to predsjedniku Vijeća za 75%, a članovima za 50%.

Povjerenstvo

Članak 7.

(1) Povjerenstvo ima pet članova, od kojih se dva imenuju od sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, jedan od sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, jedan od sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske i jedan od sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

(2) Povjerenstvo imenuje Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske koju čine svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, uz sudjelovanje po dva predstavnika Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske te po jednog predstavnika svakoga županijskog suda (u daljnjem tekstu: Proširena opća sjednica).

(3) Proširena opća sjednica odluke donosi većinom glasova.

(4) Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.

(5) Povjerenstvo se imenuje na vrijeme od pet godina, a ako nekome od članova Povjerenstva prestane sudačka dužnost za vrijeme trajanja mandata, Proširena opća sjednica imenovat će drugog člana, iz reda sudaca iz kojeg je član kojem je prestao mandat.

(6) Predsjednika Povjerenstva biraju članovi Povjerenstva između sebe.

(7) Tehničku potporu Povjerenstvu pružaju stručne službe Vijeća.

Članak 8.

Povjerenstvo za izbor članova Vijeća:

1. imenuje članove kandidacijskih i izbornih odbora te daje upute za njihov rad,
2. određuje dan, mjesto i vrijeme održavanja glasovanja u postupku kandidature,
3. brine se o zakonitoj provedbi za izbore članova Vijeća,
4. određuje biračka mjesta na sudovima,
5. na temelju pravovaljanih prijedloga objavljuje liste za izbor članova Vijeća,
6. utvrđuje rezultate izbora za članove Vijeća i objavljuje ih u »Narodnim novinama«.

Kandidacijski i izborni odbori

Članak 9.

- (1) Kandidacijski odbori imenuju se za svaki županijski sud, Visoki prekršajni sud, Visoki trgovački sud, Visoki upravni sud Republike Hrvatske i Vrhovni sud Republike Hrvatske.
- (2) Kandidacijski odbor županijskog suda nadležan je za područje toga županijskog suda i svih općinskih sudova iz njegove nadležnosti, kandidacijski odbor Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Visoki prekršajni sud i sve prekršajne sudove, kandidacijski odbor Visokog trgovačkog suda nadležan je za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske i sve trgovačke sudove, kandidacijski odbor Visokog upravnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Visoki upravni sud Republike Hrvatske i sve upravne sudove, a kandidacijski odbor Vrhovnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Vrhovni sud Republike Hrvatske.
- (3) Kandidacijski i izborni odbor čine predsjednik i dva člana.
- (4) Predsjednici sudova dostavit će Povjerenstvu prijedlog za članove kandidacijskih i izbornih odbora.
- (5) Članovi kandidacijskih i izbornih odbora na smiju biti kandidati na listi za izbor članova Vijeća.

(6) Kandidacijski odbori prikupljaju kandidature za članove vijeća i provode kandidacijski postupak.

(7) Izborni odbori izravno provode glasovanje sudaca na sudovima te osiguravaju pravilnost i tajnost glasovanja.

Kandidiranje

Članak 12.

(1) Pravo predlaganja kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca imaju svi suci.

(2) Kandidat za člana Vijeća može biti svaki sudac, osim onoga kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna mjera.

(3) Svaki kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu.

Članak 14.

(1) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(2) Prijedlozi kandidata za članove vijeća iz reda sudaca županijskih i općinskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnog županijskog suda.

(3) Prijedlozi kandidata za članove vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova podnose se kandidacijskim odborima Visokog prekršajnog suda, Visokog trgovačkog suda i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

(4) Nadležni kandidacijski odbori utvrđuju pravovaljanost kandidatura za članove vijeća.

Članak 15.

(1) Kandidacijski odbori utvrđuju listu predloženih kandidata i provode postupak glasovanja, koji mora biti tajan.

(2) Kandidacijski odbori određuju vrijeme i mjesto održavanja glasovanja o predloženim kandidatima, s time da se mora osigurati tajnost glasovanja.

(3) Za kandidate iz reda sudaca općinskih sudaca glasuju svi suci općinskih sudova iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda sudaca županijskih sudova glasuju svi suci županijskog suda iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda suca specijaliziranih sudova glasuju svi suci specijaliziranog suda, te za kandidate iz reda suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske glasuju svi suci Vrhovnog suda.

Članak 16.

(1) Kandidacijski odbori dostavljaju Povjerenstvu nakon provedenog glasovanja rezultate glasovanja.

(2) Povjerenstvo utvrđuje liste kandidata koje se sastavljaju posebno za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca općinskih sudova i posebno za članove Vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova.

(3) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske čini šest kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.

(4) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca županijskih sudova čini po jedan kandidat koji je ostvario najveći broj glasova na području kandidacijskog odbora pojedinog županijskog suda.

(5) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca općinskih sudova čini po jedan kandidat koji je ostvario najveći broj glasova na području kandidacijskog odbora pojedinog županijskog suda.

(6) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova čini devet kandidata i to tri s područja kandidacijskog odbora Visokog prekršajnog suda, tri s područja kandidacijskog odbora Visokog trgovačkog suda i tri s područja kandidacijskog odbora Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

(7) Utvrđene liste kandidata objavljuje Povjerenstvo na web-stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(8) Odustanak kandidata s liste nije dopušten nakon objavljivanja liste kandidata.

Članak 17.

(1) Najkasnije osam dana prije izbora Povjerenstvo će objaviti koja su izborna mjesta i dostaviti izbornim odborima popis sudaca koji glasuju na pojedinom izbornom mjestu.

(2) Za kandidate sa svih lista iz članka 16. stavka 3., 4., 5. i 6. ovoga Zakona glasuju svi suci.

Članak 28.

(1) Povjerenstvo utvrđuje rezultate glasovanja i donosi odluku kojom objavljuje:

1. broj sudaca upisanih u popise sudaca, broj sudaca koji su glasovali, koliko je glasova dobio pojedini kandidat s liste kandidata i koliko je bilo nevažećih glasačkih listića,

2. ime i prezime kandidata koji su izabrani za članove Vijeća.

(2) Za članove Vijeća izabrani su oni kandidati koji su dobili najveći broj glasova.

Članak 42.

(1) U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje sudaca,
- imenovanje i razrješenje predsjednika sudova,
- odlučivanje o imunitetu sudaca,
- premještaj sudaca,
- vođenje stegovnog postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti sudaca,
- odlučivanje o razrješenju sudaca,
- sudjelovanje u osposobljavanju i usavršavanju sudaca i sudskih službenika,
- donošenje Metodologije izrade ocjene sudaca,
- vođenje osobnih očevidnika sudaca,
- vođenje i kontrola imovinskih kartica sudaca.

(2) Član Vijeća izuzet je od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac, odnosno jedan od kandidata ili sudaca:

- 1) bračni ili izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije,
- 2) srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja,
- 3) u odnosu skrbnika, štíćenika, posvojitelja, posvojenika, hranitelja, hranjenika, smještene osobe ili udomitelja.

(3) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 2. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(4) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 2. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.

Članak 44.

Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Članak 45.

- (1) Stručne, administrativne i računovodstvene poslove za Vijeće obavlja tajništvo na čelu s tajnikom Vijeća.
- (2) Na položaj, prava i obveze službenika i namještenika koji obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se propisi koji se odnose na državne službenike i namještenike.
- (3) Tajnik Vijeća ima položaj načelnika sektora u Ministarstvu.

Članak 46.

- (1) Tajnika Vijeća imenuje Vijeće putem javnog natječaja.
- (2) Uvjeti za imenovanje tajnika propisuju se Poslovníkom o radu Vijeća.

Članak 47.

- (1) Vijeće donosi poslovnik o radu kojim se uređuje način rada Vijeća te unutarnje ustrojstvo i način rada tajništva i njegovih službi.
- (2) Poslovnik o radu Vijeće donosi većinom od najmanje osam glasova svojih članova.
- (3) Poslovnik o radu objavljuje se na internetskoj stranici Vijeća.

Članak 48.

Za suca može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske koji ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit, radno iskustvo u skladu s ovim Zakonom, stručnu sposobnost i iskazane radne sposobnosti.

Članak 49.

- (1) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je nakon položenoga pravosudnog ispita radila kao savjetnik u sudu ili u drugom pravosudnom tijelu najmanje dvije godine, odnosno bila odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili sveučilišni nastavnik pravnih znanosti najmanje dvije godine.
- (2) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana i osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje četiri godine. Vježbeniku u sudu, državnom odvjetništvu, javnobilježničkom uredu ili

odvjetničkom uredu staž nakon položenoga pravosudnog ispita priznaje se kao rad na drugim pravnim poslovima.

(3) Za suca županijskog suda, Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje 8 godina, ili je bila sudski savjetnik, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili sveučilišni profesor, odnosno docent pravnih znanosti najmanje 12 godina nakon položenoga pravosudnog ispita, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima najmanje 12 godina nakon položenoga pravosudnog ispita.

(4) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik ili isto toliko godina bila odvjetnik ili javni bilježnik.

(5) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može se imenovati i sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 20 godina radnog iskustva koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 51.

(1) Za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin.

(2) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(3) Za suca županijskog suda, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja radi kao pravosudni dužnosnik najmanje 8 godina.

(4) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik, isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva, koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 52.

(1) Slobodna sudačka mjesta mogu se popunjavati samo u skladu s planom popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta.

(2) Ministarstvo pravosuđa najkasnije do kraja kalendarske godine donosi za sljedeće dvije godine plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta u svim sudovima i dostavlja ga predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske i predsjedniku Vijeća.

(3) Plan iz stavka 1. ovoga članka izmijenit će se ako se tijekom godine činjenice na temelju kojih je donesen bitno izmijene.

Članak 54.

(1) Kandidati koji su podnijeli prijave na oglas a nisu suci, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama Pravilnika koji donosi Državno sudbeno vijeće.

(2) Kandidat pisane radnje izrađuje pod osobnim zaporkama.

(3) Kandidati mogu iz jedne ili više pisanih radnji ostvariti najviše 120 bodova.

(4) Kandidati na temelju prosjeka ocjena na studiju mogu ostvariti najviše 30 bodova.

(5) Kandidati koji su zbrojem bodova dobivenim na provjeri znanja i bodova ostvarenih prosjekom ocjena na studiju ostvarili najbolji uspjeh pozivaju se na usmeni razgovor na kojem se ocjenjuje motiviranost kandidata za rad u pravosuđu, sposobnost za rješavanje sukoba, i donošenje odluka, osjećaj za pravdu i odgovorno obnašanje sudačke dužnosti.

(6) Na usmenom razgovoru kandidat može ostvariti najviše 20 bodova.

(7) Na temelju rezultata provjere znanja, ocjena na studiju i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata i donosi odluku o imenovanju.

(8) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i sadrži ukupan zbroj bodova i bodove ostvarene po svakom od kriterija.

(9) Vijeće donosi Pravilnik o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 1. ovoga članka, o načinu bodovanja ocjena na studiju iz stavka 4. ovoga članka i načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka.

Članak 55.

(1) Kada sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti ocjenu obnašanja sudačke dužnosti.

(2) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja sudačke dužnosti i razgovora na kojem se može ostvariti najviše 20 bodova, Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata.

(3) Odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti utemeljena na ukupno ostvarenom broju bodova i utvrđenoj listi prvenstva kandidata.

(4) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i uključuje ukupan broj bodova i bodove ostvarene po svakom od mjerila za ocjenjivanje rada sudaca utvrđenim odredbama.

Članak 55.a

(1) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama Pravilnika koji donosi Državno sudbeno vijeće.

(2) Kandidati pisane radnje izrađuju pod osobnim zaporkama.

(3) Kandidati mogu iz jedne ili više pisanih radnji ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Kandidati koji su zbrojem bodova dobivenim na provjeri znanja ostvarili najbolji uspjeh pozivaju se na usmeni razgovor.

(5) Na usmenom razgovoru kandidat može ostvariti najviše 20 bodova.

(6) Na temelju rezultata provjere znanja i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata.

(7) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i sadrži ukupan zbroj bodova i bodove ostvarene po svakom od kriterija.

(8) Vijeće donosi Pravilnik o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 1. ovoga članka te načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka.

(9) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(10) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(11) U slučaju da kandidat iz stavka 9. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(12) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.

(1) Kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.

(2) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom.

(3) Koeficijent iz stavka 2. ovog članka za svakog kandidata izračunava se na način da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu, podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(4) Razgovoru iz stavka 1. ovog članka mogu pristupiti samo kandidati koji su zadovoljili na psihološkom testiranju na koje ih je uputilo Vijeće.

(5) Psihološkim testiranjem utvrđuje se sposobnost kandidata za obnašanje sudačke dužnosti, a provodi ga ovlaštena pravna osoba koju utvrdi Vijeće. Pravilnik o sadržaju, metodama i načinu provedbe psihološkog testiranja donosi Vijeće.

(6) Kandidati koji zadovolje na psihološkom testiranju pozivaju se na razgovor pred Vijećem.

(7) Na razgovoru kandidati mogu ostvariti najviše 30 bodova.

(8) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(9) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(10) U slučaju da kandidat iz stavka 8. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka,

Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(11) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.a

(1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena. U obrazloženju odluke Vijeće je dužno za svakog kandidata koji je pristupio razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na razgovoru.

(2) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Članak 60.

(1) U slučaju ukidanja ili preustroja suda Vijeće će premjestiti suca na drugi sud istog stupnja i bez pristanka suca.

(2) Preustrojem se smatra spajanje, pripajanje i razdvajanje sudova i druge promjene u stvarnoj i mjesnoj nadležnosti sudova, promjena unutarnjeg ustrojstva suda te promjena potrebnog broja sudaca u sudu sukladno odluci ministra pravosuđa.

(3) Protiv odluke Vijeća o premještanju sudac ima pravo pokrenuti upravni spor.

Članak 61.

(1) Sudac može uz svoj pristanak biti privremeno upućen na rad u drugi sud na vrijeme do dvije godine, s time da se to vrijeme može produžiti najviše još za dvije godine.

(2) Sudac se može privremeno uputiti na rad u drugi sud kada u tom sudu postoji potreba za sucem zbog povećanog priljeva predmeta ili duže odsutnosti s rada sudaca koji u tom sudu obnašaju sudačku dužnost.

(3) Odluku o upućivanju suca u drugi sud donosi Vijeće uz prethodno mišljenje predsjednika suda u koji se sudac upućuje, predsjednika suda gdje sudac obnaša sudačku dužnost i mišljenje predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Sudac koji je privremeno upućen na rad u sud višeg stupnja, u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši sudski savjetnik.

(5) Sudac upućen na drugi sud ima pravo na smještaj te na naknadu troškova zbog posebnih uvjeta rada kao što su putni troškovi, troškovi korištenja osobnog automobila u službene svrhe i drugo. Visinu naknade troškova zbog tih uvjeta utvrđuje pravilnikom ministar pravosuđa.

Članak 62.

(1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
2. nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
7. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici,
8. nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

(3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 1. ovoga članka pokrenut će se osobito:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca ocjenom nezadovoljavajuće obnaša dužnost,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod broja odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca,
4. ako sudac u rješavanju predmeta bez opravdanog razloga bitno odstupa od redosljeda njihovog zaprimanja u sudu, odnosno ne vodi računa o njihovoj hitnosti.

(4) Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 80.

(1) Vijeće imenuje predsjednike sudova.

(2) Predsjednik suda imenuje se na vrijeme od 4 godine. Predsjednik suda ne može biti imenovan više od dva mandata uzastopce osim u sudovima s najviše pet sudaca.

(3) Predsjednik suda koji nije ponovno imenovan nastavlja obnašati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca.

(4) Ograničenje iz stavka 2. ovoga članka primjenjuje se na imenovanja obavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 81.

(1) Najkasnije tri mjeseca prije isteka vremena na koje je imenovan predsjednik suda, odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti predsjednika suda iz drugih zakonom određenih razloga Vijeće će objaviti oglas o slobodnom mjestu predsjednika suda.

(2) Oglas se objavljuje u »Narodnim novinama«, a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana, a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta za imenovanje i program svojega rada.

Članak 83.

(1) Po proteku roka za podnošenje prijave Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti mišljenje o kandidatima i ocjene obnašanja sudačke dužnosti, koju ocjenu su dužni dati u roku od 30 dana.

(2) Uz poziv za davanje mišljenja o kandidatima nadležnom sudačkom vijeću dostavit će se prijave svih kandidata s priloženom dokumentacijom.

(3) Mišljenje sudačkog vijeća mora biti obrazloženo za svakog kandidata i sadržavati ocjenu programa rada.

(4) Mišljenje o kandidatima za predsjednika suda i njihovim programima rada zatražit će se od predsjednika neposredno višeg suda, predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa, koji su ga dužni dati u roku od 30 dana.

(5) Ako mišljenja iz prethodnog stavka ne budu dana u roku od 30 dana, smatra se da su dana pozitivna mišljenja.

Članak 87.

(1) Suci su obvezni u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost podnijeti Državnom sudbenom vijeću izvješće o svojoj imovini, stalnim prihodima te imovini svoga bračnog druga i maloljetne djece sa stanjem na taj dan, a ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene, istekom godine u kojoj je promjena nastala.

- (2) Suci su obvezni u izvješću iz stavka 1. ovoga članka podnijeti podatke i o novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos netoprihoda sudaca.
- (3) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini pravilnikom propisuje Vijeće.
- (4) Javnost ima pravo uvida u prijavu o imovini.
- (5) Državno sudbeno vijeće dužno je u skladu s posebnim zakonima omogućiti uvid u prijavu o imovini u roku od osam dana od podnošenja pisanog zahtjeva.

Članak 88.

- (1) Državno sudbeno vijeće vodi i kontrolira imovinske kartice sudaca.
- (2) Nakon prvog primitka imovinske kartice suca Vijeće će zatražiti od porezne uprave i drugih tijela podatke kojima raspolažu o njihovoj imovini i usporediti ih s podacima u prijavi imovine.
- (3) Ako za imovinu koju je sudac naveo u imovinskoj kartici nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Državno sudbeno vijeće će zatražiti od suca pisano očitovanje.
- (4) Ako se podaci u izvješću o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 2. ovoga članka razlikuju od podataka koje je sudac naveo u imovinskoj kartici te ako se iz očitovanja suca utvrdi nerazmjer u odnosu na primanja i imovinu suca, Vijeće će o tome obavijestiti predsjednika suda u kojemu sudac obnaša dužnost i predsjednika neposredno višega suda radi pokretanja stegovnog postupka.